

noget andet Land, man har endnu kun gjort et ganske enkelt og svagt Forsøg paa en saadan Løsning. Men det er, som sagt, Forudsætningen, at Kommissionen ogsaa skal optage dette Spørgsmaal under sin Overvejelse. — Hermed skal jeg anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie.

Johnsen: Som af den højtærede Minister bemærket, er det efter en Opfordring af Folketinget, at dette Lovorslag er fremkommet. Forslaget til Beslutning herom blev fremsat i Folketinget allerede i Slutningen af Aaret 1901, og omtrent samtidig hermed blev der fra de samvirkende Sogneraadsforeninger indgivet et Andragende til Regering og Rigsdag, hvori fremhæves Nødvendigheden af at komme til en anden Form for Alderdomsunderstøttelse end den nuværende, hvorfor man andrager om, at en Invaliditets- og Alderdomsforsikring med Statstilskud maa blive gennemført paa en saadan Maade, at der haves Sikkerhed for, at Forsikringen kan blive effektiv. At Sagen saaledes er bragt frem af Sogneraadsforeningerne som Organ for Landets Sognekommuner, er Bevis for, at den har praktisk Interesse. Her i Landstinget blev Spørgsmaalet berørt i forrige Samling under Forhandlingen om Lovforslaget angaaende Ændringer i Loven af 9. April 1891, og Udvalget, med Undtagelse af det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen), udtalte i den afgivne Betænkning, af hvilken jeg skal tillade mig at oplæse et Par Linier, følgende: „Det fortjener den nøjeste Overvejelse, om det ikke vil være netop ad Forsikringsvejen, at man vil kunne komme til en mere tilfredsstillende Alderdomsforsørgelse end den, Loven af 1891 hjemler, og samtidig til en Invaliditetsforsørgelse for trængende under 60 Aar, hvilken nu savnes.“ I denne Udtalelse er jeg fremdeles enig. Jeg tror, det fortjener omhyggelig Overvejelse og nøje Undersøgelse, om det ikke vil være netop ad Forsikringsvejen, at man vil kunne undgaa nogle af de mest fremtrædende Mangler ved den nugældende Alderdomsunderstøttelse og samtidig opnaa at faa de Personer, der ere under 60 Aar, med, medens de nu, selv om de ere nok saa værdige, maa henvises til det offentlige Fattigvæsen i Trangtilfælde. Man vil

tillige ved Forsikringssystemet opnaa, at det Beløb, vedkommende erholder, faar han som en Ret og ikke som nu ifølge et Skøn, efter en forudgaaet Undersøgelse af hans hele Forhold, hvad der ofte kan være ret generende. En yderligere Grund til at tage Spørgsmaalet op til Overvejelse er den økonomiske Virkning, som den nugældende Alderdomsunderstøttelseslov har haft dels over for Staten og Kommunerne gennem de stadig stigende Udgifter, dels over for Samfundet som Helhed derved, at en stor Sum af Arbejdskraft gaar til Spilde, idet de, der ere over 60 Aar og kunne komme ind under Alderdomsunderstøttelsesloven, let tabe Lysten til at erhverve synderligt, indskrænke deres Arbejde, da de vide, at hvad de fortjene afkortes dem i Understøttelse. Jeg finder derfor, at der vel kan være Anledning til at tage Spørgsmaalet op til Overvejelse, og denne Opgave egner sig vistnok bedst for en Kommission, der har de nødvendige forsikringstekniske Kræfter til Raadighed.

Naar Lovforslaget nævner en almindelig Invaliditets- og Alderdomsforsikring, antager jeg, at der nærmest er sigtet til en hele Befolkningen omfattende Forsikring, saaledes som foreslaaet af Flertallet i den norske parlamentariske Kommission, der har været nedsat angaaende samme Sag. Men jeg antager dog ikke, at Kommissionen vil være afskaaren fra at behandle Spørgsmaalet om en mere afgrænset Forsikring for visse Dele af Befolkningen, hvis den maatte komme til det Resultat, at det vil være utilraadeligt at gaa til en Forsikring omfattende alle, saavel dem, der ikke selv se sig i Stand til at udrede de Præmier, der kræves, som dem, der have sikret deres økonomiske Eksistens paa anden Maade, og for hvem en saadan Forsikring derfor ikke vil være til nogen Nytte, men kun ensbetydende med Udreddelsen af en ny Skat. I øvrigt anser jeg det for meget heldigt, at Kommissionens Opgave begrænses, som sket er i Lovforslaget, nemlig til Spørgsmaalet om en Invaliditets- og Alderdomsforsikring, og at det ikke er paalagt Kommissionen, saaledes som foreslaaet i Folketinget, at tage hele Spørgsmaalet om den sociale Forsikrings- og Forsørgelseslovgivning op til Overvejelse herunder Spørgsmaalet om en Forsikring